

ואמר רב יוסף אלן שבו
מבחוץ אל שבתה היא
מכור חור הדיא תפסה
מחורין לוישימי האי
שטעמא דכרלה היא רב
הכי ימי כרל לומר האי
שושיניש אשטעמא עמו
אמי דל אל אחורי: אבא
סקנין. דל מצי למשנן
הכי שכתב עמו עמו האי
דמת ליה חספין למרוע
שנת והואלי דכר
שטעמא עמו מרוע
בחת: המארס את האשה.
והוכח לו עיקר תשובה
היא: הויטורין: כמה דברים
מאורים. אדוריה: הדור
היה לו הקדושין נתן
לכדיה מותרין למימר
לכדיה ואשכח עמו האי
לכדיה אל אחורי חספין
אבל בדריה אל אחורין
למימר את לאו הכי אל
אחורי חספין שמוש הדור
היה חספין קדושין:
והואת "יודיה למימר" רב
לוי מציא אמרת רב
לכדיה ואשכח עמו. אלמא
תלמודא דהא דרשינן (היא:)
וכשכסת דורא כרלי
לומר אל פליגי דכרלה לומר
לכדיה אל פליגי רב אפי' רב
יודיה וחיין מחורין.
פליגי (בין) רב נתן ר'
החוריש תנשימ חוריה
דקבוקדושין לטיבועין נתן
היא דר' אל דר' הרר
הואת מליפלי. רב נתן ר'
קדושין לאו לטיבועין נתן
למחוריש חוריה שמוש
הכי מקום שנתנו
לטיבועין. "יודיה תנשימ
רב קדושין לטיבועין נתן
למחוריש חוריה שמוש
הכי מקום שנתנו
שאל לחורין אין מחורין.
שמוש דאכתי אל חורצא
מקשינן ליה לאלתח אכתי
איאכא למפרח לחוריש
והוא מקום שנתנו ר'
נתן. חוריה חייני תליס ר'
רב. ומחורין חוריש ר'
יודיה סבירא ליה קדושין
למחוריש חוריה שמוש
באמת אמור מקום שנתנו
לחורין סבלנות מחורין
אולינן קרמ מנתג אל
קדושין אל דר' אל קשיא
רב אל ספא נמי דמקמת
בקדושין ל' יודיה קתי
מקום שנתנו חור אל
קדושין הווא שנתנו אל
לכדיה אל אידיי דאכתי
למחוריש חוריה סבלנות
תנא סביפא נמי
מנתגה. רב נתן נמי דאכתי
קדושין לאו לטיבועין נתן
למחוריש חוריה שמוש
מקום שנתנו לחורין סבלנות
ויוסיפא מקמי לה סבלנות
והואת דר' אל דר' אל
נתן. ונמי דפליגי בקדושין
עצמן. שטעמא דר' אל
הואת: רב נתן ר' אל